

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/889/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215186
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubinyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814215186.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Z. D. W., a.s., IČO: 36 234 176 so sídlom I. XXXX/XXX, V., zastúpený Advokátska kancelária F. F. s.r.o., adresa na doručovanie: I. XXXX/XXX, V. proti odporkyňi: Z. H., narodená XX.X.XXXX, bytom Y. XX/X, V. za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, obaja zastúpení advokátom JUDr. Andrejom Cifrom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.088,33 eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. apríla 2015, č.k. 8C/148/2014-68, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania mení tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia 330,19 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo vzťahu navrhovateľ - vedľajší účastník, nemá žiadny z uvedených účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh vo veci samej a rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi náhradu trov nepriznal a ďalším samostatným výrokom zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 464,40 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka odôvodnil konštatovaním, že odporca bol v konaní plne úspešný a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane priznal náhradu trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ, ktoré na výzvu krajského súdu upresnil tak, že odvolanie podáva len do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Považoval za nesprávne priznanie náhrady za stratu času stráveného cestou na pojednávanie, keď sa na pojednávaní nezúčastnil advokát osobne, ale jeho advokátsky koncipient. Zároveň považoval trovy vedľajšieho účastníka za neúčelne vynaložené a uviedol, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom mení len o aktualizáciu tej ktorej veci, nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva. Navrhovateľ poukázal tiež na dotácie poskytované spotrebiteľským združeniam a na to, že ochrana práv spotrebiteľa je poslaním združenia, a preto by malo byť samo schopné hájiť práva spotrebiteľov.

Vedľajší účastník a odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadali rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok

okresného súdu zmeniť podľa § 220 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania

Ohľadom namietanej neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka krajský súd zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnil občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastnenstva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastnenstva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom.

Za neúčelné nemožno trovy právneho zastúpenia považovať z dôvodu, že právne zastúpený účastník (aj vedľajší), je sám odborne spôsobilý právne kvalifikovane vystupovať v konaní. Obdobne bola táto problematika v rozhodovacej praxi riešená v prípade existencie právnych oddelení na strane účastníka, či v prípadoch zastúpenia fyzických osôb s právnickým vzdelaním a profesiou, kde uvedené skutočnosti neboli dôvodom pre záver o neúčelnosti trov vynaložených na zastúpenie advokátom. Okrem iných dôvodov tu totiž môže byť právne zastúpenie opodstatnené aj z kapacitných dôvodov samotného účastníka vystupovať vo väčšom množstve sporov súčasne.

Neúčelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia tiež nemožno bez ďalšieho dovodzovať z typových podaní zo strany právneho zástupcu, pretože v typových sporoch sa jedná o štandardnú techniku danú povahou veci, a to na oboch stranách sporu.

Dôvodne však odvolanie smerovalo do rozsahu priznaných trov konania v časti náhrady straty času stráveného cestou na pojednávanie, pretože na pojednávaní sa nezúčastnil advokát osobne, ale advokátsky koncipient, kedy náhrada za stratu času nepatrí.

Právo na náhradu za stratu času advokátovi je upravené aj v ust. § 24 ods. 2 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii, toto ustanovenie však neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta (§ 63 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z.). Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 citovaného zákona v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa upravuje pracovnoprávnymi predpismi. Náhradu za stratu času možno preto priznať iba v takom prípade, ak úkony právnej služby vykoná advokát v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. Nakoľko pojednávania na súde prvého stupňa sa zúčastnil advokátsky koncipient, ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu s advokátom zastupujúcim vedľajšieho účastníka, náhradu za stratu času za pojednávanie advokátovi nepatrí. Odvolací súd má za to, že náhrada za stratu času je finančná kompenzácia advokáta za čas strávený cestou zo sídla advokátskej kancelárie do sídla súdu a späť, pričom v prípade zastúpenia v účasti na pojednávaní pred súdom mu žiadna strata času nevznikne, nakoľko si môže plniť iné povinnosti, ktoré mu z výkonu advokátskej činnosti plynú.

O náhradu za stratu času priznanú okresným súdom vo výške 111,84 + 20 % DPH, teda celkom o 134,21 eur preto krajský súd priznanú náhradu trov znížil, v čom spočíva zmena napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedenú zmenu napadnutého rozhodnutia mali v odvolacom konaní úspech tak navrhovateľ, ako aj vedľajší účastník, a keďže sa jednalo o nemeritórne rozhodnutie nepriznal krajský súd náhradu trov odvolacieho konania žiadnemu z nich ani pri pomere úspech vyplývajúcom z tohto rozhodnutia (§ 142 ods. 2 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.).

Vzhľadom na nadobudnutie právoplatnosti tohto rozhodnutia jeho doručením, určil krajský súd lehotu na plneniu dlhšiu ako len zákonom stanovené tri dni od právoplatnosti.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.